



**АРХИПАСТИРСКО ПОСЛАНИЕ НА НЕГОВО БЛАЖЕНСТВО
МЕТРОПОЛИТАН ТИХОН
ВЕЛИКДЕН 2019**

До Почитаемите Йерархи, Почетното духовенство, Монасите, Уважаемите служители и цялото семейство на Православната Църква в Америка,

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ! ВОИСТИНА ВОСКРЕСЕ!

*Никой да не се бои от смъртта!
Защото смъртта на Спасителя ни освободи.*

С тези думи и други мощни и вдъхновяващи думи на неговата пасхална проповед, Свети Йоан Златоуст ни напомня за това, което Христос е постигнал на този светъл и славен празник на Светата Пасха: побеждаването на смъртта, откровението на вселенското Царство и царуването на вечния живот. Смъртта е изгубила жилото си и е била премахната, подиграна и убита. Христос е възкръснал и животът царува.

*Никой да не се бои от смъртта!
Защото смъртта на Спасителя ни освободи.*

Животът царува и все пак, в този светъл и спасителен ден, Свети Йоан не казва, че възкресението на Спасителя ни е освободило, а по-скоро Неговата смърт е направила това. Ние изявяваме тази реалност, като непрекъснато пеем, че Христос е стъпкал смъртта *чрез Неговата смърт*. Именно чрез неговата доброволна смърт на Кръста, Христос сега вдига всички неща към Себе Си, както показва иконата на Възкресението, която изобразява Господ, издигащ Адам и Ева - цялото човешко родство - от ада с протегнати ръце под формата на кръст.

*Никой да не се бои от смъртта!
Защото смъртта на Спасителя ни освободи.*

И все пак, както знаем много добре, нашето съществуване остава изпълнено с корупция, болест и страст, и завършва с физическа смърт. И така, по какъв начин сме били освободени чрез смъртта на Спасителя? Ние сме освободени, защото, макар и да страдаме, макар и да боледуваме от болест, макар и да умираме, ние не трябва да се страхуваме от смъртта. Смъртта вече не е тъмна бездна на небитие, а по-скоро става мястото, където виждаме възкръсналия Господ във всичката Му слава, слава, която днес пронизва дори до дълбините на ада. Ние сме свободни, защото гробът вече не е нашето последно жилище, а се превърна във вход на *друг живот, който е вечен*, вход в живота, който Самият Христос ни е дал, 'на тези, които са в гробовете'.

В този нов живот ние не само идваме пред Господното присъствие, но и Го придобиваме за себе си. Както вика Апостол Павел: *Защото за мене животът е Христос, а смъртта придобивка.* (Филипяни 1:21). Ако имаме Христос, ние живеем в Него и нашата физическа смърт е само последната завеса на истинското и автентично общение с Него. Как може човек да се страхува от това? Това, което преживяваме в светлия и сияен ден на Пасха, не е просто външна светлина и преминаващо ликуване, а трансформация на нашия страх, нашата болка и нашата скръб във вкуса на свободата на вечния живот.

За да бъдем свободни, ние трябва да спечелим Христос, не по философски или абстрактен начин, а чрез нашето конкретно участие в Неговата смърт и Неговото възкресение: *Вчера, Христос, аз бях погребан с Тебе, и днес се въздигам отново с Тебе, с Твоето издигане.* С кръщението си, всички болезнени реалности на нашето съществуване - болест, отчаяние, корупция и смърт - са погребани в Христос и ние се издигаме с Него, който доброволно е понесъл нашата човешка слабост, доброволно е понесъл нашите страдания и доброволно умря. Но по този начин, Той със Себе Си е издигнал до живот вечен всички, които стават Негови тела чрез общение с Него.

Христос Възкръсна, и никой мъртъв не е останал в гроба.

Възкресението е универсално - то се дава на цялото човечество и на цялото творение - и затова вие и аз вече сме свободни да влезем в това преживяване по много реален начин. Но ние трябва да получим това преживяване по същия начин, по който Апостолите го приеха и предадоха. *Това, което е било от самото начало, което сме чули, което сме видели с очите си, което сме гледали и докоснали с нашите ръце, за словото на живота - животът се прояви, и ние го видяхме, и свидетелстваме за него, и ви известяваме вечния живот, който беше с Отца и ни се яви - онова, което сме видели и чули и ние ви проповядваме, за да имате общение с нас; и нашето общение е с Отца и с Неговия Син Исус Христос. И ние пишем това, за да бъде нашата радост пълна.* (1 Йоан 1: 1-4)

Днес всички ние - тези, които постим и тези, които са пренебрегнали поста, богатите и бедните, трезвите и невнимателните, болните и здравите, стабилните и обърканите – ни се предлага този живот. Сега е наш ред да направим тази радост пълна, като отхвърлим страха от смъртта, като доброволно умираме за себе си и живеем за другите, като погребваме нашите страстни желания в гробницата на любовта, като се въздържаме от смърряне на другите и като разпростираме наметалото си над тези, които падат, като се радваме с онези, които се радват и плачем с онези, които плачат, като страдаме с болните и жалеем с грешниците, и чрез укрепване на покаяните се. По този начин ние наистина ще се радваме на този справедлив и сияйно триумфален празник, ще приемем нашата отплата и ще влезем в радостта на Господа.

Христос Возкресе!



+ТИХОН

Архиепископ на Вашингтон

Митрополит на цяла Америка и Канада